

*Veres András győri megyéspüspök,
a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke
laudes homíliája*

Jakab apostol imént hallott gondolataiból (olvasmány: Jak 2,12–13) kitűnik, hogy az irgalom Isten szeretetének sajátja. Jézus példabeszédei arról tanítanak bennünket, hogy az Atya szeretete irgalmas szeretet. Ahogy egykori professzorom mondta, azért, mert Isten „botrányosan jó”. Máté evangéliumában a szívtelen szolgáról szóló példabeszéd éppen arról akar bennünket meggyőzni, hogy nem mondhatja magát Isten gyermekének az, aki nem irgalmas. *„Nem kellett volna néked is megkönyörülnöd szolgatársadon, ahogy én megkönyörültem rajtad?”* (Mt 18,33)

Amikor Pál apostol Isten kegyelmi működéséről tanít, egyformán használja az irgalmasság, a szeretet és a jóság fogalmát. *„Semmibe veszed, hogy Isten végtelenül jó, türelmes és elnéző, s nem jut eszedbe, hogy irgalma bűnbánatra akar vezetni?”* (Róm 2,4). *„Értsd meg tehát Isten jóságát és szigorát: szigorát a vétkesekkel szemben, irántad meg Isten jóságát, feltéve, hogy megmaradsz a jóságban, különben téged is lenyesnek”* (Róm 11,22). Meg kell értenünk ezekből a szavakból, hogy az irgalmasság inkább Isten szeretetének együttérzését, a jóság pedig inkább szeretetének ingyenességét emeli ki. Tehát mindnyájunknak arra kell törekednünk, hogy a Jézusban megismert isteni irgalmasságot és jóságot keresztény életünk alapmagatartásává tegyük. Ha Isten szeretetében, vagyis imádságos, szentségi életet élünk, akkor Isten jósága eltölti szívünket, hogy mi magunk is irgalmasok tudjunk lenni, miként a mi Menyeyei Atyánk irgalmas hozzánk, mert *„az irgalom győzelmet arat az ítélet fölött”* (Jak 2,13).

Már az Ószövetségben is úgy tapasztaljuk, hogy a jóság és az irgalom szorosan összefonódik. Ezért is kiált föl a zsoltáros örvendező lélekkel: *„Hiszen te jóságos és elnéző vagy, Uram, és csupa irgalom azokhoz, akik hozzád kiáltanak”* (Zsolt 86,5). Egyértelmű utalás ez arra, hogy Jahve jósággal és irgalommal fordul minden ember felé. Tehát nekünk is, Istenben hívőknek ez az út vezet az üdvösség felé. Megértjük-e, észrevesszük-e

életünkben Isten jóságát? Cselekedeteinkben láthatóvá válik-e ez a jóság, vagyis irgalmasok vagyunk-e egymáshoz?

A Kongresszus mai napja a Lélek ajándékai közül a „jóság”-ot állítja elénk, hogy erről elmélkedjünk, erre figyeljünk. Fontos megállapítanunk, hogy különbség van a Lélek ajándékai és gyümölcsei között. A lelki ajándékokban nem mindenki egyformán, ugyanabból részesül, de mindenki kap ilyen ajándékokat, amelyek kell, hogy lelki gyümölcsöt teremjenek az életében. Míg az ajándék a Lélek adománya, addig a lelki gyümölcsök a Lélek bennünk működésének az eredményei. A Lélek azért adja ajándékait, hogy azokkal bennünket cselekedetekre késztesen, amelyek Isten Országát építik bennünk is és körülöttünk is. A Lélek ajándékai tehát feltételei a Lélek gyümölcseinek. Az ajándék mindig szeretetből fakad, ezért mondhatjuk, hogy a szeretet a legalapvetőbb ajándék.

Jézus az öt megszólító fiatalembernek azt mondta: „*senki sem jó, csak egyedül Isten*” (Lk 18,19), azért, mert Ő maga a szeretet (vö. 1Jn 4,8), vagyis a jóság teljessége. Mi, emberek csak töredékesen (hiányosan) vagyunk jók, aszerint, hogy mennyire él bennünk Isten szeretete. Miként a szeretet, úgy a jóság is átjárja az egész embert olyannyira, ahogy mondani szoktuk: „árad belőle a jóság”. A jó embernek jó barátai vannak, mert a jóság a szeretet közegében árad. Aki szívébe fogadja Isten szeretetét, abban jóság van, és az ilyen ember környezetét is átjárja a jóság. Törekedjünk hát Isten szeretetében, jóságában, irgalmasságában élni! Ámen.